

Съ седѣфена или съ кокалска ли бѣла дѣржка бѣше — не-
помя. Но не бѣше толковъ шаревъ. Къ какъ нѣмаше.

— Братъ ви Александръ прашалъ ли ви е на пощата,
и за какво?

— Братъ ми ме е прашалъ на пощата, и много пхти ме
е прашалъ тукъ въ София да кулувамъ разни нѣща. Единъ
день ми каза, да отида при Розенберга за нѣкои нѣща. Послѣ,
каза ми, да отида и на пощата при Македонски да видя, ако
има писма, да ги прибера и донеса. Азъ като трѣгнахъ, въ
пхтъ срѣсинахъ единъ селянинъ. Пита ме гдѣ е братъ ми. Ка-
захъ му въ село е, и той ми даде писмото, което отворихъ, и
пгнеше така: „Александре! Трѣгни ей сега за София, че има
да ти кажа важна работа, Петръ“. Азъ отидохъ на пощата
при Македонски, и той ми каза сжщото. И ми даде още двѣ
писма, едното нѣмско писмо, и вѣстивци: „Балканска Зора“.

Защ. Марковъ: Помни ли свидѣтеля да ли бѣха отъ вѣнъ
тия писма?

— Да, отъ вѣнъ

— Имаше ли печатапо нѣщо надъ пликветъ?

— Да, имаше.

— Знае ли свидѣтеля, братъ му Александръ да е ималъ
по-напрѣдъ расправия съ Македонски?

— Знал, че Македонски му бѣше поржчитель прѣдъ
банката.

— Писмото, което му далъ селянина и го распечаталъ и
прочелъ, сжщото ли гласило, каквото и Македонски устно му
казалъ?

— Едно и сжщото. Каквото пишеше въ писмото, това ми
каза и устно.

— (Разглежѣа портрета.) Втория пхтъ когато доде не-
познато лице, прилича малко на това лице, *) и то позна-
вамъ го по това, че втория пхтъ като дохождѣ, имаше брада,
само че бѣше съ по-малка брадичка.

— Кузмановъ защо отиде въ Македония?

— Незная.

— Ами защо го докарва въ село, да не е ималъ нѣкаква
смѣтка?

— Азъ го откарахъ, защото искаше да отиде въ Петричъ,
а да ли е ималъ нѣкоя смѣтка или не, незная.

*, Фотографията на Иванъ Козаровъ